

Η έννοια του χρόνου μέσα στην Εκκλησία

/ Θεολογία και

Του πανιερώτατου

Μητροπολίτου Λεμεσού κ. Αθανασίου

Είναι συνήθεια στους ανθρώπους να γιορτάζουν το τέλος του χρόνου και την έναρξη του επόμενου και να γίνονται διάφορες εορταστικές εκδηλώσεις.

Όλα αυτά είναι ωφέλιμα γιατί στη ζωή του ανθρώπου είναι καλό να υπάρχουν αυτές οι εκδηλώσεις ώστε να μην υπάρχει αυτή η μονοτονία στη σημερινή ζωή.

Ωστόσο εμείς, ως μέλη της Εκκλησίας, πρέπει να βλέπουμε τα πράγματα ακριβώς μέσα στο πνεύμα της Εκκλησίας μας και να δούμε πως η Εκκλησία αποδέχεται και προσλαμβάνει αυτό το γεγονός του χρόνου.

Θα έπρεπε βέβαια, αν βλέπαμε τα πράγματα μέσα από την ανθρώπινη λογική μόνο και αν βλέπαμε τη ζωή μας μέσα στα περιθώρια αυτού του κόσμου και του παρόντος αιώνος, όταν περνά ένας χρόνος να είμαστε θλιμμένοι γιατί ο κάθε χρόνος που περνά κατεργάζεται πάνω μας το μυστήριο της φθοράς μας και του θανάτου μας, αφού είμαστε θνητά όντα και ο χρόνος μας είναι περιορισμένος.

Έτσι όταν χάνουμε χρόνο τότε για μας αυτό το γεγονός δεν θα έπρεπε να είναι τόσο χαρούμενο αλλά ένα γεγονός θλιβερό.

Όμως μέσα στην Εκκλησία συμβαίνει κάτι το παράδοξο. Όπως είπε ο Χριστός « Εγώ είμαι η αρχή και το τέλος, το Α και το Ω», δηλαδή είναι το ίδιο πρόσωπο αυτός που ήρθε και αυτός που θα έρθει, έτσι και στην Εκκλησία γιορτάζουμε το πέρασμα του χρόνου και ταυτόχρονα γιορτάζουμε την έλευση του νέου χρόνου.
[\(περισσότερα...\)](#)